

2.

DECEMBER.

Din dag er kort, din nat er klam,
din sol er bleg, din ånde ram
du knuger os i vinterens favntag så fast,
og er selve livets og lysets kontrast
af måneder fylder du årets dusin,
men rummer dog pølseendens rosin.

Du startes som et bråvalleslag
lys og reklamer gør nat til dag,
med granguelander i lange kæder
er gaderne smykket, og julens glæder
falbydes i hver eneste kræmmerbutik
til julehymner og stereomusik.

Og jaget øges og presset stiger
hæsblæsende alle i nuet higer,
for intet må mangle og ingen savne
småmønter lader man gavmildt havne
i frelsens hærs den sorte gryde
til et smil der må hver synder fryde.

Det flyder i hjemmet med kulørte pakker
som solhverv sig nærmer og julen lakker,
også et juletræ må man have,
for hvor skal vi ellers lægge vor gave.
Hilsner skrives til venner og frænder
hvis navn og adresse man knap nok kender.

Endelig er julaften da inde
familien Danmark om anden at finde,
der tages revance for slæbet,
men hvad blev resultatet af hele slæbet ?
Er det hele tradition ? - hvad med gud og næsten ?
-Nå' - dertil har vi jo staten og præsten.

K.E.Thomsen